

4. Bibliographie der Schriften

**D.MICHAELIS DE MOLINOS, SACERDOTIS, MANUDUCTIO
SPIRITUALIS, Extricans animam, eamque perviam
interiorem ad acquirendam contemplationis perfectionem,**

...

Molinos, Miguel de

Leipzig, 1687

CAP. XII. Ejusdem Argumenti.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

87. Ad hoc antiqui Patres, tanquam experti Magistri spiritus exercebant discipulos suos variis, & extraordinariis modis. His præscripserunt, ut plantarent lactucas foliis deorsum versis; aliis ut inaquarent truncos siccos, & aliis ut nerent, & rescinderent sæpius vestem; quæ omnia sunt mirabilia, & efficacia stratagemata ad probandam simplicem obedientiam & eradicandam funditus malam proprii iudicii ac voluntatis herbam.

CAP. XII.

Ejusdem argumenti.

88. **S**Cias te ne passum quidem in via spiritus promoturum esse, quamdiu non curas, ut sævum hunc proprii iudicii hostem vincas, & anima, quæ non

non cognoscit damnum hoc, nunquam habebit remedium. ægrotus, qui morbum suum novit, certo scit, se bibere non debere, etiamsi sitiat, & medicinam, quanquam amaram, prodesse; Ideo non credit appetitui suo, neque confidit proprio iudicio, sed subicit se experto medico cui in omnibus morem gerit, ut convalescat. Cognitio morbi juvat ipsum, ne sibi ipsi fidat, sed prudens Medici consilium sequatur.

89. Laboramus omnes morbo amoris & iudicii proprii. Omnes nobis ipsis pleni sumus. Non potest appetitus ferri, nisi in ea, quæ nobis sunt noxia, & id, quod nos juvat, displicet nobis & fastidio est. Necessè igitur est, ut ea utamur medela, quam

K 4 ægro-

ægrotus adhibet, qui convalescere cupit; Nimirum, ne credamus nostris judiciis pravisque opinionibus, sed prudenti spiritalis & experti medici sententiæ absque exceptione & excusatione, spernentes rationes apparentes amoris proprii, quod si hac ratione obediamus certo convalescemus & manus dabit proprius amor, quietis, pacis, perfectionis & spiritus inimicus.

90. Quoties tibi imposuerunt propria tua judicia? Et quoties sententiam mutasti, pudore suffusus, quod tibi ipsi credideris? Si homo quidam bis aut ter tibi imposuisset, an amplius ipsi fideres? Quare itaque confidis proprio tuo iudicio, cum toties tibi imposuerit? Noli amplius ipsi credere, o anima benedicta, noli

noli ipsi credere, subijce te vera
submissione, & sequere cœca
obedientia.

91. Contenta admodum eris,
quod habeas Ductorem exper-
tum, & magnæ id etiam fortu-
næ loco habebis; sed parum te
juvabit, si majoris æstimes tuum
judicium, quam ejus consilium,
nec te cum omni veritate & sim-
plicitate ipsi subjicias.

92. Quod si laboret gravi ali-
quo morbo vir singularis digni-
tatis, habeatque domi celebrem
& expertum medicum; Hic co-
gnoscit malum, causas, qualita-
tes & statum ipsius, ac persuasus
morbum curari non posse nisi
causticis rigorosis, ordinat ta-
men lenitiva; Hocine est alie-
num! Satis gnarus lenitivum,
non e refore ægroti, cauterium

autem efficax futurum esse, isthoc ipsi applicat? Facit id ideo, quia, etiamsi convalescere velit ægrotus, medicus tamen, cognoscit ejus interius, & quod non sit dispositus ad recipienda strenua ista remedia, ideoque, prudenter ipsi adhibenda curat suavia ista lenitiva, quoniam, si vel maxime his non convalescat, prohibetur tamen, ne morbus cum præsentis mortis periculo sit conjunctus.

93. Quorsum optimo uteris Directore, si non veram habes submissionem? Quanquam hic sit expertus & morbum non minus, quam remedium cognoscit, non applicat tamen remedium efficax, quod maxime tibi necesse est ad abnegandam tuam voluntatem; quia cognoscit
tuum

tuum internum, tuumque spiritum, qui non est ita dispositus, ut permittat morbum proprii tui iudicii eradicari. Ita nunquam convalesces, & miraculum erit, si in gratia te conserves, cum tam sævo animæ tuæ inimico.

94. Spernet Director tuus (si expertus est) omne gratiarum genus, quamdiu non bene fundatus erit spiritus tuus. Credas ipsi; obedias ipsi, amplectere consilium ejus, quia ex hoc contemptu, si spiritus est fictitius ac diabolicus, subito cognoscetur superbia secreta, instillata & formata ab eo, qui horum spirituum personam induit. Si autem spiritus est verus, quanquam tu sentias humiliationem tibi displicere, quam maxime insigni tibi id erit utilitati.

K 6

95. Si

95. Si anima delectetur æstimatione sui & cupiat, ut publice innotescant favoris, quæ a DEO accepit, documenta; nisi obediat, nec Directori credat, qui ea spernit, id omne est mendacium, & dæmonium, qui se in Angelum transformavit. Cum videt anima Directorem expertum hæc illusiones contemnere, si spiritus fuerit malus, perditur fictitia, quam ipsi monstraverat, benevolentia, & curat, ille paulatim, ut ab ipso recedat, quærens alium, cui imponat; quandoquidem superbi nunquam conversantur cum iis, a quibus humiliantur; Sed contra, si Spiritus fuerit verus ac divinus, his probationibus duplicatur benevolentia & constantia, ita ut eas tolleret, ac potius propri-

prium contentum desideret unde absque illusione firmitudo, ac soliditas Spiritus perfectior redditur.

CAP. XIII.

Frequens communio est medium efficax ad acquirendas virtutes omnes, præcipue autem pacem interiorem.

96. **Q**uatuor res maxime sunt necessariae ad consequendam perfectionem & pacem interiorem. Prima est oratio; secunda obedientia; tertia frequens communio; quarta mortificatio interior. Cum jam actum nobis sit de oratione & obedientia, nunc erit agere de communione.

97. Scias multas inveniri animas, quæ infinitis cibi hujus pretiosi bonis se defraudant, judi-

K 7 can-